

Den ultimate progrocktoppen

Thorstein Selvik og juryen hans har kåret de 100 beste platene innen progressiv rock

1.

King Crimson

«In the Court of the Crimson King»

britisk1969
2.

Pink Floyd

«The Dark Side of the Moon»

britisk1973
3.

Yes

«Close to the Edge»

britisk1972
4.

Genesis

«Selling England by the Pound»

britisk1973
5.

Pink Floyd

«Atom Heart Mother»

britisk1970
6.

King Crimson

«Red»

britisk1974
7.

Jethro Tull

«Thick as a Brick»

britisk1972
8.

Yes

«Fragile»

britisk1971

9.

Gentle Giant

«Acquiring the Taste»

britisk1971
10.

Van der Graaf Generator

«Pawn Hearts»

britisk1971
11.

Pink Floyd

«Wish You Were Here»

britisk1975
12.

Emerson, Lake & Palmer

«Tarkus»

britisk1971
13.

Genesis

«Foxtrot»

britisk1972
14.

Can

«Monster Movie»

tysk1969
15.

Gentle Giant

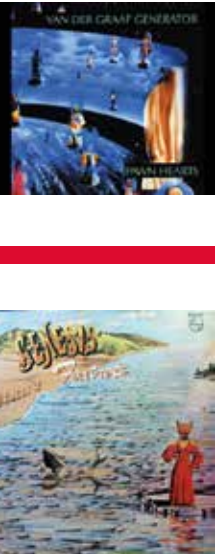
«Octopus»

britisk1972
16.

King Crimson

«Lark's Tongue in Aspic»

britisk1973

17.

Kraftwerk

«Autobahn»

tysk1975
18.

Amon Düül II

«Yeti»

tysk1970
19.

Neu!

«Neu!»

tysk1972
20.

Genesis

«The Lamb Lies Down on Broadway»

britisk1974
21.

Can

«Tago Mago»

tysk1971
22.

Caravan

«In the Land of Grey and Pink»

britisk1971
23.

Emerson, Lake & Palmer

«Emerson, Lake & Palmer»

britisk1970
24.

Van der Graaf Generator

«The Least We Can Do Is Wave to Each Other»

britisk1970

25.

Jethro Tull

«Aqualung»

britisk1971
26.

Robert Wyatt

«Rock Bottom»

britisk1974
27.

Greenslade

«Bedside Manners are Extra»

britisk1973
28.

Family

«Music in a Doll's House»

britisk1968
29.

Gong

«You»

fransk/aust./britisk1974
30.

Colosseum

«Valentyne Suite»

britisk1969
31.

Frank Zappa

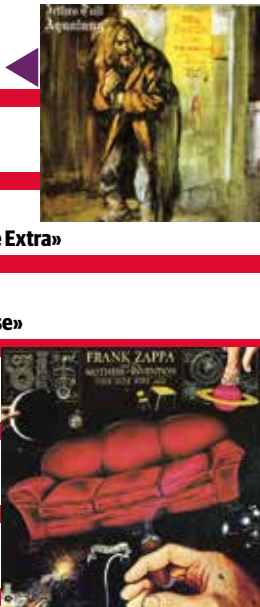
«One Size Fits All»

amerikansk1975
32.

Magma

«Mekanik Destruktiv Kommandöh»

fransk1973

Halvparten av årets musikkjury avbildet i Bergen. Fra venstre: Nils Jørgen Selvik, Lasse Berntzen, Magne Fonn Hafskor, Thorstein Selvik, John Andersen, og Audun Hasti. Foto: Paul S. Amundsen

To prog or not to prog

En jury på én amerikansk og 13 norske musikk-afficionados satte seg fore å kåre de 100 aller beste progplatene. Det ble ingen enkel oppgave.

MUSIKK

Magne Fonn Hafskor og Thorstein Selvik
Oslo

Etter at alle hadde levert inn sine personlige og nøye gjennomtenkte lister, satt vi igjen med rundt 250 kandidater, med prioriteringer farget av kjærlighet til og kunnskap om progrock. Så gjaldt det bare å ikke bli overstyrt av personlig smak og eget fødselsår.

De påfølgende diskusjonene, som har foregått på en gammel-dags epost-tråd, har vært lange og

innfløkte. Det vanskeligste av alt har vært å definere hva som i vår sammenheng skal være innenfor og utenfor. Kan enkelte av Frank Zappas album defineres som prog? Jimi Hendrix, Cream, Iron Butterfly? Skal vi ta med nyere band, som System of a Down, The Mars Volta, Porcupine Tree, Opeth og Haken? Hva med Mahavishnu Orchestra, er det jazzrock eller progrock? Og tysk krautrock, er det ikke mange progklassikere der?

Musikkjournalist og jurymedlem Beth Peerless (Monterey Herald) flyttet skapet tilbake dit det opprinnelig sto, som var i England, post-Beatles. I en lengre epost på tråden vår minnet hun om utgangspunktet for den klassiske progrocken, som

De siste 50 årene.

2016 DN grafikk

33. Camel «The Snow Goose» britisk 1975		41. Michael Hoenig «Departure from the Northern Wasteland» tysk 1978
34. Henry Cow «Concerts» britisk 1976		42. Soft Machine «Third» britisk 1970
35. Mike Oldfield «Tubular Bells» britisk 1973		43. The Mars Volta «De-Loused in the Comatorium» amerikansk 2003
36. Tangerine Dream «Alpha Centauri» tysk 1971		44. Beggars Opera «Act One» skotsk 1970
37. The Nice «Five Bridges» britisk 1970		45. Family «Family Entertainment» britisk 1969
38. Renaissance «Ashes are Burning» britisk 1973		46. Focus «Focus Plays Focus» nederlandsk 1970
39. Amon Düül II «Phallus Dei» tysk 1969		47. Camel «Mirage» britisk 1974
40. Gong «Camembert Electrique» fransk/aust./britisk 1971		48. Captain Beefheart and his Magic Band «Trout Mask Replica» amerikansk 1969

49. Gryphon «Raindance» britisk 1975		58. Supertramp «Crime of the Century» britisk 1974
50. Material «Memory Serves» amerikansk 1981		59. Agitation Free «Malesch» tysk 1972
51. Strawbs «Hero and Heroine» britisk 1974		60. Burning Red Ivanhoe «M144» dansk 1969
52. Hawkwind «The Space Ritual Alive in Liverpool and London» britisk 1973		61. Faust «Faust IV» tysk 1973
53. Paternoster «Paternoster» østerriksk 1972		62. Opeth «Blackwater Park» svensk 2001
54. Electric Light Orchestra «Eldorado» britisk 1974		63. Peter Dinklage «Chameleon in the Shadow of the Night» britisk 1973
55. Tool «Lateralus» amerikansk 2001		64. Renaissance «Renaissance» britisk 1969
56. Bo Hansson «Sagan om Ringen» svensk 1970		65. Wigwam «Being» finsk 1974
57. Kansas «Leftoverture» amerikansk 1976		66. National Health «Of Queues and Cures» britisk 1978

→ oppsto som en «sammen-smelting av virtuose klas-siske stilarter med standard roc-keprogresjoner forvandlet til mye mer sofistikerte arrangementer». Og «den pågående utviklingen av lyd og opptaksteknikker den gan-gen gjorde det mulig for de med kunnskap og talent å bruke ferdig-hetene på musikken de elsket», skriver Beth på tråden vår.

Så ja, utgangspunktet for den klassiske progrocken var britisk, inspirert av folk og klassisk musikk. Sjangeren spredte seg fort til kontinentet, med avleggere både i Norge og resten av Norden, Italia, Frankrike, Benelux, Spania og Øst-Europa.

Prog er definitivt eksperimen-tell, tidvis pompøs og halvulgær. Prog bryter faste former som vers/refreng og rytmikk. Klassiske musikelementer bringes inn, spesielt fra barokken. Prog henter inspirasjon fra psykedelia og jazz, men ekte prog er lett å kjenne igjen. Progmusikere er nesten uten unntak virtuoser på sine instrumenter.

Canterbury-scenen var i så måte viktig, med plater fra blant andre Caravan, Gong, National Health, Soft Machine, Robert Wyatt og Hatfield & the North. Det mest arketypiske hardcore prog-bandet var likevel Gentle Giant. Det behersket og brukte mer enn 20 forskjellige instrumenter på konsertene sine, og laget musikk som var så kompleks og sær at den fortsatt blir studert og forsøkt planket av alt fra kor- og orkester-musikere til mer ordinære rocke-band. «Et fyrtårn av et progband» argumenterer en av deltagerne i denne kåringen.

Det største fyrtårnet er likevel King Crimson, skal vi tro juryens flertall. I tillegg til at bandet troner øverst på listen, er det også inne med to album til: «Lark's Tongue in Aspic», der det hadde fått med fiolinvirtuosen David Cross og Yes-trommeslageren Bill Bruford, og den overstyrte gitarfesten Red. Best av alle er likevel «In the Court of the Crimson King» - en plate som regnes som et av de mest vågale debutalbum noensinne. Det har et av de mest gjenkjenne-lige progplatecoverne, der øynene

King Crimson topper listen med albumet « In the Court of the Crimson King». Her er bandets medlemmer David Cross (fra venstre), John Wetton, Bill Bruford og Robert Fripp på et fransk tv-program i 1974.Foto: GAB Archive

Juryen

- Juryleder er **Thorstein Selvik**, partner ACE Capital.
- **John Andersen**, internasjonal direktør NHH.
- **Lasse Berntzen**, direktør Fuggibaggi Design og førstea-manuensis Kunsthøyskolen i Bergen.
- **Tom Colbjørnsen**, professor BI.
- **Øystein Dørum**, sjeføkonom NHO.
- **Magne Fonn Hafskor**, journalist Bergensmagasinet.
- **Audun Hasti**, adm.direktør EGD Holding.
- **Peter Hermanrud**, sjefstra-teg Swedbank.
- **Beth Peerless**, journalist Monterey, California.
- **Øyvind Pharo**, Aschehoug.
- **Nils Jørgen Selvik**, CFO EGD Holding.
- **Kristin Winsents**, journalist NRK.
- **Morten Aas**, siviløkonom.

I juryen: **Morten Aas.**

I juryen: **Øyvind Pharo.**

I juryen: **Øystein Dørum.**

Progrock

- Forkortelse for progressiv rock.
- Rock som prøver å bryte ut av sangformatet for å lage lengre musikkstykker.
- Rundt 1968 begynte en prosess innen musikk der stilarter og sjangere kombineres, og der grensene mellom rock, jazz, folkrock og moderne klassisk musikk utviskes og blir uklare.
- I Skandinavia fikk ordet progressiv politisk innhold og betegnet gruppene som prediket den rette politiske venstreorien-terte lære, uavhengig av musikkstil.

Kilde: Snl.no

I juryen: **Kristin Winsents.**

I juryen: **Peter Hermanrud.**

og munnen uttrykker diametralt motsatte sinnsstemninger (malt av Barry Godber, som døde året etter utgivelsen), den tøffeste hiten «21st Century Schizoid Man», den aller vakreste balladen («Epitaph»), en lengre avstikker i retning leken frijazz («Moon-child»), før en vanvittig, overdå-dig og symfonisk (mye Mellotron her) avslutning i det tredelte tit-telsporet, nydelig sunget av Greg Lake. Bandet har siden gjenopp-stått i en jevn rad av inkarnasjo-ner, men alltid bygget rundt

Robert Fripps eksentriske og nyskapende gitarspill.

Juryen har også hatt heftige diskusjoner på hvor mange album vi kan ha med fra hver artist; og hvilke. Er «Selling England by the Pound» et bedre Genesis-album enn «Foxtrot»? Er «Cans Tago Mago» på høyde med «Monster Movie»? Er Pink Floyds «Atom Heart Mother» et symfonisk mes-

Progrocktoppen (forts.)

<div>67. The Moody Blues</div> <div>«In Search of the Lost Chord»</div> <div>britisk1968</div>	<div>75. Peter Baumann</div> <div>«Trans Harmonic Nights»</div> <div>tysk1979</div>	<div>83. Procol Harum</div> <div>«A Salty Dog»</div> <div>britisk1969</div>	<div>92. Rush</div> <div>«2112»</div> <div>kanadisk1976</div>
<div>68. SBB</div> <div>«Follow My Dream»</div> <div>polsk1978</div>	<div>76. Klaus Schulze</div> <div>«X»</div> <div>tysk1978</div>	<div>84. Traffic</div> <div>«The Low Spark of High Heeled Boys»</div> <div>britisk1971</div>	<div>93. Catapilla</div> <div>«Catapilla»</div> <div>britisk1971</div>
<div>69. Curved Air</div> <div>«Air Conditioning»</div> <div>britisk1970</div>	<div>77. System of a Down</div> <div>«Toxicity»</div> <div>armensk/amerikansk2001</div>	<div>85. Mastodon</div> <div>«Leviathan»</div> <div>amerikansk2004</div>	<div>94. Dave Greenslade</div> <div>«Cactus Choir»</div> <div>britisk1976</div>
<div>70. Gnidoolog</div> <div>«In Spite of Harry's Toenail»</div> <div>britisk1972</div>	<div>78. Art Bears</div> <div>«Winter Songs»</div> <div>britisk1979</div>	<div>86. Far East Family Band</div> <div>«Tenkūjin»</div> <div>japansk1977</div>	<div>95. Grobschnitt</div> <div>«Solar Music Live»</div> <div>tysk1978</div>
<div>71. Omega</div> <div>«Skyrover»</div> <div>ungarsk1978</div>	<div>79. Cluster</div> <div>«Grosses Wasser»</div> <div>tysk1979</div>	<div>87. Fred Frith</div> <div>«Gravity»</div> <div>britisk1980</div>	<div>96. The Music Emporium</div> <div>«The Music Emporium»</div> <div>amerikansk1969</div>
<div>72. Dream Theater</div> <div>«Metropolis pt. 2: Scenes from a Memory»</div> <div>amerikansk1999</div>	<div>80. Hatfield and the North</div> <div>«Hatfield and the North»</div> <div>britisk1974</div>	<div>88. Stomu Yamash'ta Go</div> <div>«Go Live from Paris»</div> <div>jap./tysk/amerik./brit.1976</div>	<div>97. Porcupine Tree</div> <div>«Fear of a Blank Planet»</div> <div>britisk2007</div>
<div>73. Sky</div> <div>«Sky»</div> <div>australsk/britisk1979</div>	<div>81. Hawkwind</div> <div>«Hawkwind»</div> <div>britisk1970</div>	<div>89. Barclay James Harvest</div> <div>«Everyone is Everybody Else»</div> <div>britisk1974</div>	<div>98. Savage Rose</div> <div>«Dødens Triumf»</div> <div>dansk1974</div>
<div>74. Todd Rundgren's Utopia</div> <div>«Todd Rundgren's Utopia»</div> <div>amerikansk1974</div>	<div>82. Premiata Forneria Marconi</div> <div>«Photos of Ghosts»</div> <div>italiensk1973</div>	<div>90. Il Balletto di Bronzo</div> <div>«Ys»</div> <div>italiensk1972</div>	<div>99. Svanfriður</div> <div>«What's Hidden There»</div> <div>islandsk1972</div>
		<div>91. Krokodil</div> <div>«An Invisible World Revealed»</div> <div>sveitsisk1971</div>	<div>100. Tasavallan Presidentti</div> <div>«II»</div> <div>finsk1971</div>